

[Udenrigsministeren]

Hr. Bilgrav-Nielsen var inde på min nye erkendelse, som han kaldte det, at der kunne være en idé i at sammenkoble INF- og START-forhandlingerne, og spørger: hvorfor dog ikke gøre det nu? Jeg vil gerne sige til hr. Bilgrav-Nielsen, at det, der er tale om dér, er ikke, som det antydes, frygt for at tabe ansigt. Nej, der er tale om, at man ikke må opgive de forhandlinger, der endnu føres i Genève; det ville være forfærdelig skadeligt, hvis vi allerede nu skulle opgive at nå et resultat. Jeg har nøje gjort rede for den risiko, der består, for, at man ikke når noget resultat, men allerede nu at give op ville dog være helt forkert.

Jeg pegede på, at i den fase, der kommer efter et eventuelt sammenbrud, må vi tænke nyt, og det er i den fase, jeg noterer, at det ville være vigtigt for Danmark at kunne lade sin stemme høre i debatten om, hvilke rammer for forhandlinger man da måtte finde, og det gør vi nu engang bedst ved at skabe troværdighed omkring vore holdninger.

Jeg vil også lige sige til hr. Bilgrav-Nielsen, at når han citerer mig fra Information, synes jeg, han skulle tage det hele med. Det er rigtigt, at jeg har sagt i det interview i Information, at uanset om dobbeltbeslutningen er rigtig eller forkert, så skal den stå fast. Men det er altså ikke et spørgsmål om ansigtstab. Det er et spørgsmål om, hvordan demokratiske lande skal agere internationalt over for totalitære stater, og hvis en demokratisk stat først viser en totalitær stat, at den lader sig true til at opgive de beslutninger, den har truffet, ja, så har den åbnet for fortsat afpresning. Vi er nødt til at indrette os på vilkårene i verden, som de er.

Hr. Birkholm har i flere omgange været inde på et interessant nukleært bogholderi om, hvad der skulle være besluttet i Ottawa. Jeg kan hilse fra min kollega forsvarsministeren, der var til stede, og sige, at det er bemærkninger, der savner ethvert hold i virkeligheden.

Så vil jeg gerne knytte et par bemærkninger til hr. Lasse Budtz' indlæg. Jeg har lagt op til en saglig debat, men jeg synes ikke, hr. Lasse Budtz leverede saglige argumenter. Hr. Lasse Budtz nævnte 9 ændrede forudsætninger, som skulle være begrundelsen for, at socialdemokratiet nu har en holdning, der er anderledes end den, socialdemokratiet havde, da man var i regering. De 9 ændrede forud-

sætninger vil jeg gerne tilbagevise, og jeg skal prøve at gøre det kort.

SALT II var en forudsætning for dobbeltbeslutningen, siger hr. Lasse Budtz. Ja men det var det åbenbart ikke for den tidligere regering. Der er i hvert fald intet nyt i dette. Man kan altså ikke tale om ændrede forudsætninger, forudsætninger, der har ændret sig siden regeringsskiftet.

Hr. Lasse Budtz omtaler de 2 års forsinkelse i forhandlingernes start. Så meget var det nu næppe, men jeg må da gøre hr. Lasse Budtz opmærksom på, at forsinkelsen i høj grad skyldtes, at Sovjetunionen ikke var rede til at starte, fordi man fra begyndelsen ikke ville acceptere dobbeltbeslutningen, og at der på et senere tidspunkt kom en helt naturlig forsinkelse som følge af valg og regeringskifte i USA. Det er der heller ikke noget nyt i. Det var også en kendsgerning, da socialdemokratiet sad med ansvaret for disse ting.

For det tredje: USA vil producere 6.000 krydsermissiler, og så er de 572 missiler jo overflødige, siger hr. Lasse Budtz. Ja men det er jo slet ikke det, det drejer sig om. Det drejer sig om i dag, ligesom dengang socialdemokratiet gik ind for dobbeltbeslutningen, at Europas udsatte position gør, at man må sikre en kobling imellem USA og Europa, og det argument påvirkes overhovedet ikke af det, hr. Lasse Budtz trækker ind i billedet her.

Så hævder hr. Lasse Budtz, at søbaserede missiler i dag er lige så træfsikre som landbaserede. Det er mig bekendt ikke rigtigt. Det er da muligt, hr. Lasse Budtz har informationer, jeg ikke har. Jeg kender i hvert fald ikke noget til det. For øvrigt er det et spørgsmål, der blev drøftet allerede før 1979, og hvor man må sige, at man fra dansk side og for så vidt også fra norsk side måtte være betænkelige ved at lade søbaserede missiler overtage forsvaret, da det i så fald ville være vore farvande, det ville komme til at gå ud over, og hvor jeg går ud fra, at der fortsat er enighed om, at vi i fredstid ikke ønsker atomvåben på dansk grund.

Det femte argument var de fransk-britiske planer om udbygning. Ja, dels kommer det ikke rigtig sagen ved, dels er det noget, man har måttet forudse hele tiden. Det er altså heller ikke noget nyt, noget, der ændrer situationen.